

Öreigar og kúgaðar þjóðir heims sameinist!

Stéttabaráttan

Ert þú
áskrifandi
að viku-
blaði
verkafólks?

Málagn Kommúnistaflokks Íslands/Marxista-Lenínista

5. tölublað

Þriðjudagur 30. janúar 1979

8. árgangur

verð kr. 100. -

OPINBERIR STARFSMENN: Fylgist með því hvað stjórn BSRB er að gera

Stjórn og samninganefnd BSRB hefur komist að samkomulagi við ríkisstjórnina um að fella niður 3% kauphækkunina 1. apríl nk. gegn "alm. félagslegum réttindum". Samkomulagið er háð samþykki opinberra starfsmanna í allsherjaratkvæðagreiðslu. Sú atkvæðagreiðsla fer ekki fram fyrr en ljóst verður hvað ríkisstjórnin gerir varðandi vísitölubætur 1. mars nk.

Allt bendir til þess að Alþýðubandalagið ætli að nota þetta samkomulag sem svipu á hina stjórnarflokkana til að koma sínum málum fram. Í þessu nýtur AB stuðnings forystu BSRB.

Samkomulagið er í þrem hlutum. Í fyrsta lagi er kveðið á um tvennskonar breytingar á lögum um opinbera starfsmenn sem "ríkisstjórnin mun beita sér fyrir".

Breytingarnar eru þær að fellt verði niður úr lögum ákvæði um lágmarksgildistíma kjarasamninga opinberra starfsmanna, þ.e. 2 ár. Hin breytingin er sú að BSRB annist alla samningsgerð BSRB manna aðalkjarasamning og sérkjarasamninga enda verði Kjaranefnd lögð niður.

Annar hluti samkomulagsins kveður á um að BSRB samþykki afnám 3% kauphækkunar sem á að koma til framkvæmda 1. apríl.

Þriðji hlutinn er síðan um það að samþykktin sé af hálfu BSRB háð samþykki allsherjar atkvæðagreiðslu.

Aukin miðstýring BSRB.

Samkvæmt núgildandi lögum eru sérkjarasamningar í höndum aðildarfélaga BSRB með Kjaranefnd sem úrskurðaraðila ef ekki næst samkomulag. Ef ofanskráð breyting verður samþykkt hefur það í för með sér að allir sérkjarasamningar verða í höndum samningarnefndar BSRB. Það þýðir að samningsréttur félaganna verður afnuminn og færður í hendur samninganefndar og stjórnar BSRB. Þetta yrði þess vegna skref aftur á bak frá fullum samningsrétti, sem er hin eina rétta krafa BSRB. Hún hefur hins vegar verið lögð til hliðar af forystu BSRB samkvæmt ósk frá ríkisstjórninni.

framhald á síðu 2

Fundur í Sókn Aðalheiður viðurkennir ójafnrétti í launamálum

Fundur var haldinn í starfsmannafélaginu Sókn þ. 25. jan. s.l. Var þetta merkilegur fundur einkum vegna þess að hann sýndi ljóslega hversu ólýðræðið er mikið og einnig einræði Aðalheiðar.

Fundarefni var uppsögn samninga og kjaramálin. Mæting var góð og hiti í fólki. Í byrjun fundarins var samþykkt einróma að segja upp samningum. Aðalheiður bar upp kaupkröfur stjórnarinnar sem hún hafði samið í samráði við tvo "vana" ASÍ toppa. Áður en Aðalheiður las upp kröfurnar sagði hún að við myndum ekki fara í verkfall fyrir lítið. Undir lestrinum þurfti hver sem festa vildi tölurnar niður á blað að hafa sig allan við, því ekki fengum við kröfurnar fjölrítaðar svo við gætum kynnt okkur kröfurnar ýtarlega.

Lítum nú á tölurnar.

Byrjunarlaun.....168.815
Eftir 6 mán.....175.636
Eftir 1 ár.....182.681
Eftir 3 ár.....189.936
Eftir 4 ár.....200.985
Eftir 5 ár.....207.934

Aðalheiður vildi meina að kröfur þessar taki mið af kaupri vaktmanna í BSRB. En byrjunarlaun nú hjá þeim eru 172.867.

Eftir að hafa þulið upp kröfurnar gaf hún orðið laust. Ein manneskja kom upp og talaði. Að því loknu skellt

Aðalheiður á atkvæðagreiðslu, án þess að nokkur gæti áttað sig á um hvað verið var að greiða atkvæði. Kom fát á marga og þar á meðal stúlku eina sem truflaði fundinn vegna þess að henni fannst ekki tímabært að greiða atkvæði um kröfur sem enginn hafði kynnt sér og stuðluðu jafnframt ekki að launajafnrétti sem er aðalhitamál starfsmanna í Sókn.

Eftir að stúlkan hafði lokið máli sínu ber mönnum ekki saman um hvað næst gerðist. Vilja sumir meina að þá hafi Aðalheiður nefnt töluna þrjá sem átti að vera mótatkvæðin að kaupkröfunni. Aðrir halda því fram að aldrei hafi verið beðið um mótatkvæði. Ekki er því öruggt að kaupkröfurnar hafi verið samþykktar þó Aðalheiður segi svo vera.

Það næsta markverða var að bera átti upp til atkvæða tillögur stjórnarinnar um samninganefnd. Þótti Aðalheiði yfirgnæfandi meirihluti með tillögunum og fannst óþarft að telja. Þegar fundarmenn kröfðust talningar neitaði frúin. A. m. k. þrír báðu um orðið en fengu ekki að koma upp. Við svo búið vildi stór hluti fundarmanna ekki una og gekk út. Á meðan hópurinn var að tínast út var lesin fundargerð síðasta fundar en vegna óróa í salnum fór lesturinn fram hjá mörgum. Var fundi síðan slitið.

framhald á síðu 2.

Á myndinni má þekkja marga helstu framámenn Alþýðubandalagsins. Þeir hafa nú á stuttum tíma lagt að baki sér hverja kjaraskerðinguna á fætur annarri. Kauplækkarnir, skattahækkarnir og önnur svikin loforð eru nú orðin daglegt brauð úr hendi þessara stéttasamvinnumannna.

Kamputseaher skipuleggur skæruhernað

Þvert á spár vestrænna fréttastofa þá verst her kamputsea enn. Það kemur á óvart þeim sem ekkert hafa heyrt frá landinu annað en "afrek ögnarstjórnar" Pol Pots eins og það heitir.

Þess vegna sýnir andstaðan í Kamputseu að stjórn Pol Pots stóð fyrir allt annað en ögnarstjórn.

Almennt er álitid að byltingarher stjórnar Pol Pots hafi tekið upp skæruhernað í harðri baráttu gegn víetnamska innrásarhernum.

Nálægt Battambang hurfu nokkrar hersveitir kamputseuhers. Þær birtust síðan að baki víglínu óvinarins nokkru síðar og gerðu þar óvæntar árásir.

Fréttum ber saman um það að herinn hafi sett upp aðalstöðvar sínar í fjallahéraðinu Kardamom í suðvesturluta landsins.

Bardagar standa einnig yfir austan Metangfljótsins og eru mjög harðir þar. Einnig er barist nærri höfuðborginni Phnom Penh.

Í norðausturhluta landsins, þar sem landamæri Kamputseu og Víetnams liggja, hefur Víetnömum ekki heldur tekist að tryggja stöðu sína. Fréttir berast af bardögum þar og í

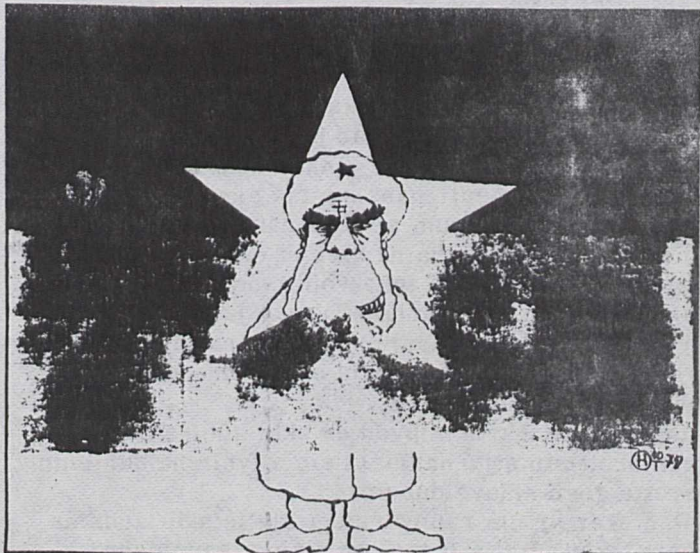
raun geta víetnamar aðeins gætt þess svæðis sem hægt er að komast um á skriðdrekum. Með þessu verður erfiðara fyrir víetnama að koma vistum og vopnum til hersins sem berst lengra inn í landinu. Enda er ljóst að her kamputseu hefur reiknað dæmið á þann veg.

Það er því víst að þrátt fyrir lofthernað víetnama á Kamputseu, þar sem þeir beita aðferðum sem bandaríkjamenn beittu gegn þeim, þá getur Víetnam ekki haldist á landinu

til lengdar.

Þá skortir allan stuðning innanlands og leppstjórn þeirra nýtur ekki trausts. Varaforsetisráðherra kamputsea lýsti því meira að segja yfir að foringi leppstjórnarinnar Henry Samran, væri ekki kunnur maður, þvert á móti það þekkti hann enginn.

Meðan hernaðarlegir örðugleikar víetnama aukast undirbúa kamputseumenn her sinn til að gera árás þegar skæruhernadurinn að baki víglínunnar hefur sýnt árangur.

Sovétríkin standa að baki innrás víetnama í Kamputseu.

LEIDARI

ÍRAN: Barátta gegn risaveldunum

Atburðirnir í Íran hafa að vonum vakið mikla athygli. Þar hefur myndast sterk, víðtak og róttæk hreyfing gegn keisaraveldinu og bandarískum áhrifum. Brottför keisarans hefur án efa verið hugsuð þannig að hún lagði öldurnar. Svo varð þó ekki.

Greinilegt er að þessi íranska hreyfing stefnir að því að Íran verði sjálfstætt ríki, óháð risaveldunum. Bandaríkjunum og Sovétríkjunum. En bæði þessi ríki hafa einmitt mikil íttök í landinu sem þau vilja auka.

Íran hefur löngum verið háð Bandaríkjunum en eins og alls staðar þar sem bandaríska heimsvaldastefnan stendur höllum fæti reyna sovétsku heimsvaldasinnarnir að AUKA sín áhrif að sama skapi.

Barátta írónsku alþýðunnar hefur beinst gegn keisarastjórninni sem hefur einmitt verið talsmaður bandarísku áhrifanna í landinu. Má í því sambandi minna á að CIA stjórnaði valdaráninu sem kom keisaranum aftur til valda á sínum tíma. Auk þess má vitna til nýlegra ummæla hins landflótta keisara þar sem hann ásakar Carter Bandaríkjaforseta um að hafa "svikið Íran". Hættan sem nú steðjar að Íran kemur ekki aðeins frá Bandaríkjunum heldur líka frá Sovétríkjunum.

Íttök og áhrif sovétmanna hafa aukist jafnt og þétt. Um 4000 sovétskir tæknimenn starfa í Íran, þar af 1000 við stáliðjuver í Isfahan. Sovétmenn hafa nefnilega veitt Íran "efnahagsaðstoð" sem Íranir greiða fyrir með olíu. Þessa olíu kaupa sovétmenn ódýrt og selja comecon-löndunum dýrt. Auk þess kaupa sovétmenn geysilega mikið af annarri framleiðslu Írana, t.d. 65% af öllum blý-og sinkútflutningi Írans.

Sovétmenn hafa einnig undanfarið reynt að smeygja útsendurum sínum inn í andstöðuhreyfinguna í Íran, til að berjast þar gegn andstæðingum Sovétríkjanna. Fjöldi KGB njósnara er þar á meðal. Auk þess hafa sovétmenn dregið saman her á landamærum ríkjanna.

Það má ljóst vera að baráttunni lauk ekki með brottför keisarans. Stjórn Baktiars er ekkert annað en nokkurs konar framlenging keisarastjórnarinnar enda hefur henni ekki tekist að lægja öldurnar fremur en keisaranum sjálfum.

Herinn hefur síðustu daga látið talsvert að sér kveða. Vel gæti svo farið að reynt yrði að láta herinn grípa völdin og freista þess að brjóta andstöðuhreyfinguna á bak aftur með ofbeldi. Hins ber að gæta í því sambandi að svipaður andi virðist kominn upp í íranska hernum eins og var í Portúgal við fall fasistastjórnarinnar og óvíst hvort herinn yfirleitt lætur skipa sér að ráðast gegn samlöndum sínum.

Til að bæta enn á óvissuna um gang mála í Íran má benda á að óvíst er um hvernig andstöðuhreyfingin er sett saman. Fylgismenn Kúmenis eru taldir meirihluti samkvæmt vestrænni pressu. Það er hins vegar ekki víst. Hreyfingin var sameinuð um það markmið eitt að koma keisarastjórninni frá völdum. Þegar því marki hefur endanlega verið náð, með afsögn Baktiars, kemur samsetning andstöðunnar í ljós.

Marxískir-lenínískir flokkar og samtök eru mörg til í Íran. Afl þeirra er háð því hvort þeim tekst að sameina krafta sína til að vinna bug á fylgismönnum Kómenís en skoðanir hans sverja sig í ætt við fasisma, þótt óvíst sé um afstöðu hans til risaveldanna.

Eins og málin standa nú virðist ekkert afl í Íran vera þess megnugt að taka völdin og halda þeim. Og að stjórn og stjórnarandstaða vegi jafnt eins og er. Njósnarar og útsendarar risaveldanna vinna hins vegar að því ótulllega að styrkja stöðu sína meðal Írana, innan Írans og utan.

Barátta íranskrar alþýðu er ekki aðeins barátta gegn óréttlátu stjórnarfari heima fyrir heldur einnig barátta gegn risaveldunum.

Það sker úr um raunverulegt sjálfstæði landsins hvort tekst að rífa landið úr klóm risaveldanna.

29/1 1979

OPINBERIR STARFSMENN: Fylgist með því hvað stjórn BSRB er að gera

framhald af forsíðu

Ástæða alls þessa er einmitt sú að ríkisstjórnin vill þessa 3% hækkun feiga til að koma í veg fyrir að ASÍ krefjist samkonar hækkunar. Þarna er verið að bjarga ríkisstjórninni og samkomulagi hennar við ASÍ um framlengingu samninganna.

"Almennar félagslegar umbætur."

Það er ekki aðeins um það að ræða að þetta skerði völd aðildarfélaganna heldur er í þessu fölginn önnur hættu.

Fram til þessa hefur verkalyðshreyfingin mótmælt kjarskerðingu og því að gengið sé á gerða samninga. Nú bregður hins vegar öðru vísi við: Forysta stéttarfélags vill samþykkja að gengið sé á gerða samninga gegn "almennum félagslegum réttindum".

Þetta er stórhættulegt forðæmi sem gefur ríkisstjórninni færi á að stunda þetta, að svíkja samninga gegn "almennum félagslegum réttindum", sem í flestum tilfellum eru aðeins einskisverðir pappírar.

Forysta BSRB ætti að þekkja það best. "Umbæturnar" sem

áttu að koma í stað 3 af 8% kaupránninu 1. des. eru enn þá "hugmyndir og tillögur". En þær hafa ekki einu sinni verið ræddar. Efndirnar á loforðunum um skattalækkanirnar þekkja allir.

Það á að vera grundvallarregla hvers stéttarfélags að samþykka aldrei að gengið sé á gerða samninga.

Stjórnar AB kjarabaráttu BSRB.

Helstu rök stuðningsmanna þessa samkomulags eru þau að 3% kauphækkunin fyrsta apríl verði hvort eð er látin hverfa þannig að eins gott sé að samþykkja hana afnumda og fá þá "eitthvað" í staðinn.

Því er til að svara að þetta er að láta reyna á hvort þessi ríkisstjórn svíkur samninga eins og hin fyrri eða hvort hún þorir það ekki nema með samþykki flokksmanna sinna í forystu stéttarfélaganna. Það er einmitt þetta sem AB og stuðningsmenn þess vilja ekki að komi í ljós.

Þvert á móti hefur AB nú síðustu vikur reynt að gera sig "málsvara" fullra vísitölubóta, nokkuð sem AB taldi

hættulegt 1. desember s.l.

Forysta BSRB skipti um skoðun á nákvæmlega sama hátt.

Leið baráttunnar.

Opinberir starfsmenn verða að velja leið baráttunnar. Á þann veg einan getum við komið í veg fyrir að ríkisstjórnin velji leiðina fyrir okkur.

Krafa dagsins hlýtur að vera að samningar séu virtir og að fullar vísitölubætur séu greiddar á öll laun.

Þegar samningar eru lausir 1. júlí er tímabært að setja á oddinn kröfuna um fullan samningsrétt, þ.e. að aðildarfélag BSRB fái verkfallsrétt um sérkröfur sínar og BSRB sjái um aðalkjarasamning.

Það er ljóst að þessum kröfum verður að afla fylgis innan BSRB. Ýmsir og þar á meðal leiðandi menn í BSRB eru andsnúnir fullum samningsrétti opinberra starfsmanna.

Til að ná þessu marki þarf að auka virkni aðildarfélaga BSRB. Mörg félög hafa nú þegar mótmælt samningsmakki forystu BSRB við ríkisstjórnina. Fleiri verða að fylgja í kjölfarið.

Aðalheiður
Bjarnfreðsdóttir,
formaður Sóknar

Athyglisvert er að Aðalheiður bjóður okkur upp á fund 1. febrúar þar sem við fáum tækifæri til að kynna okkur kröfurnar og bera þær saman við BSRB eftir að húið er að greiða atkvæði um þær.

FRUMVARP UM HÚSALEIGU

framhald af baksíðu.

Leigjendasamtökin eru nú með það til umfjöllunar og munu brátt skila álitinu.

Ætlunin er að halda opinn fund um þessi lög um miðjan mars n.k.

Skrifstofa Leigjendasamtakanna er að Bókhöfustíg 7 og er opin milli kl. 13:00 og 17:00 síminn er 27609.

Aðalheiður viðurkennir...

framhald af forsíðu

Með fundi þessum hefur Aðalheiður hundsáð kröfur hins almenna félaga í Sókn um fullt launajafnrétti og önnur réttindi sem karlmenn sem eru í BSRB og vinna sömu störf hafa.

EKKI var alveg farið að fundarsköpum. Því þegar meiri hluti fundarmanna krefst talningar á að sjálfsögðu að láta að vilja þeirra. Einnig er ósvífið að neita mönnum um orðið. Svona er nú lýðræðið.

ALLIR ÞURFA ÞAK YFIR
HÖFUÐIÐ

TYRKLAND.....

framhald af síðu 3

morð.

Formaður Verkamanna- og bændaflokksins Dogu Pericek, sagði, sagði meðal annars: "Þessi árás var skipulögð fyrirfram. Héraðsstjórnin og lögreglustjórnin voru margt aðvaraðir um yfirvofandi árás MHP en þeir tóku ekki mark á því. Slík viðbrögð stöðva ekki stjórnleysi og hryðjuverk. Eina færa leiðin er að ráðast af festu gegn morðingjunum og þeim sem standa bak við þá."

Markmið MHP: Fasískt alræði.

Það er ljóst að þessir atburðir voru prófaranir á styrk fasísku aflanna í MHP og fasísku skæruliðasamtökunum.

Markmiðið er að afnema lýðræði og þingræði í landinu og koma á fót fasísku alræði. Atburðirnir sýna líka að fasísku öflin eru einangruð frá fjöldanum og ná ekki markmiðum sínum á annan hátt.

Í þessari aðstöðu er nauðsynlegt að ríkisstjórnin banni og uppræti starfsemi MHP og fasísku skæruliðasamtakanna.

Stuðningur við lýðræðislegu öflin í Tyrklandi er nauðsynlegur til að varðveita þar þingræðið. Þingræði í Tyrklandi er nauðsynlegur liður í varðveislu þingræðis í Evrópu gegn fasisma.

HAFIÐ SAMBAND VIÐ KOMMUNISTAFLOKK ÍSLANDS M-L

Miðstjórn og ritstjórn Stéttabaráttunnar: sími 27810 og pósthólf 1357 121 R. einnig í Rauðu Stjórnnni bókabúð, Lindargötu 15, opið mánud. - föstud. kl. 16:00 - 18:30.

HELLISSANDUR
Sigfús Almarsson
Hellisbraut 10.

HAFNARFJÖRÐUR
Fjóla Rögnvaldsdóttir
Reykjavíkurvegi 24.

HORNAFJÖRÐUR
Márgrét Einarsdóttir
Silfurbraut 2

AKUREYRI
Jón Atli Játvarðsson
Skarðshlíð 30.

KEFLAVÍK
Einar Jónsson
Sólvallagötu 40c.

Aerslaleikur um nýstárlegar baráttuaðgerðir

"Ég vinn aldrei með grínið grínsins vegna; alvaran er sífellt í bakgrunni. Ég set beitu á öngulinn, síðan er það áhorf endanna að bíta á agnið. Þannig á leikhús að vera; gríni og alvöru teflt fram hlið við hlið, en fyrst og síðast á leikhús að vera skemmtilegt."

Þetta segir Dario Fo, höfundur leikritsins *Við borgum ekki*; *Við borgum ekki*, sem sunnandeild Alþýðuleikhússins sýnir nú við mikla hrifningu. Dario Fo kallar verk sín grófa ærslaleiki fremur en gamanleiki.

Í þessu leikriti tekst Dario Fo að sameina snilldarlega bráðfyndinn ærslaleik og væðarlausa þjóðfélagsgagnrýni. Sú gagnrýni er þó engin vegin bölsýn, svo sem ein-kennir verk margra vinstri sinnaðra rithöfunda, heldur bendir Dario Fo þvert á móti á að leið sé til lausnar á

vandamálinu og sú leið geti aðeins verið leið sósíalismans.

Við borgum ekki; byggir á raunverulegum atburðum er áttu sér stað í stéttabaráttunni á Ítalíu fyrir u.þ.b. 5 árum, sem var bein afleiðing þeirrar kreppu er skall á í landinu. Verðlag steig upp úr öllu valdi en kaupféð stóð í stað, atvinnuleysi jókst og sums staðar var gripið til þess ráðs að stytta vinnuvikuna niður í þrjá daga. Verksmiðjurnar sátu uppi með miklar birgðir af óselðum vörum og því hefði hefðbundið verkfall aðeins komið sér vel fyrir atvinnurekendur. Verkafólkið greip til nýstárlegra aðgerða; það ákvað sjálft verðlagninguna og borgaði aðeins það sem því fannst sanngjarnt fyrir vöru og þjónustu. Þessar aðgerðir breiddust út og áður en yfir lauk náðu þær til allra iðnaðs-

arhéraðanna á Norður-Ítalíu.

Sú skoðun hefur heyrst að efni leikritsins höfði ekki til Íslenskrar alþýðu og eigi sér ekki samsvörun í íslensku þjóðlífi nema sá þáttur er fjallar um verðbólguna. Við nánari athugun kemur þó í ljós að svo er ekki.

Í leikritinu kemur fram hörð gagnrýni á Kommúnistaflokkinn sem á sinn þátt í öllu svínarfinu. Flokkurinn er orðinn þátttakandi í þessu rangláta kerfi, hann samþykkir lög til hagsbóta fyrir embættismenn ríkisins, hann skiptir sér ekkert af hagsmunum verkafólksins - í stuttu máli: Kommúnistaflokkurinn vinnur ekki lengur að hagsmunamálum verkafólksins. Kannski kemur þessi gagnrýni skýrast fram í því að Giovanni (leikinn af Kjartani Ragnarssyni) er gerður að einföldum og "heiðarlegum" verkamanni, sem er fyrir-

Dufpakur

munað að brjóta lög og reglur þjóðfélagsins. Giovanni er jafnframt eindreginn stuðningsmaður Kommúnistaflokksins. Kringumstæðurnar neyða hann þó um síðir til að taka afstöðu gegn flokknum og með aðgerðum alþýðunnar.

Það þarf varla að kafa mjög djúpt í hlutina til að sjá hliðstæðu við Ítalska kommúnistaflokkinn hér á landi. Eða hver sér ekki fyrir sér þann stjórnmálaflokk Íslenskan, er kennir sig við verkafólks-hreyfinguna en á nú aðild að ríkisstjórn sem framkvæmir kjaraskerðingar? Fleiri dæmi mætti tína til en hér látum við staðar numið.

En hver er grunntón þessa leikverks? Það er álit höfundar þessara pistla að hann sé þessi: Til þess að leysa eitthvert þjóðfélagsvandamál og mynda baráttuhreyfingu sem getur fengið einhverju áorkað til hagsbóta fyrir vinnandi alþýðu, verði frumkvæðið að koma frá fólkinu sjálfu. Eða svo vitnað sé í Dario Fo sjálfan: "Mesta ógæfa nokkurrar manneskju er að vera ómeðvituð."

Rauðar Drugar

VERKALÝÐS BLAÐIÐ

Gullkorn úr leiðara síðasta Verkalýðsblaðs, málagns EIKml:

Í samþykkt miðstjórnarfundarins, sem nú er til umræðu meðal allra félaga EIK(m-l) segir m.a.:

"Samtökum gengur of hægt við að uppfylla skilyrði um fjöldatengslin fyrir flokksstofnun. Önnur skilyrði eru í lagi. Stefnan í höfuðatriðum nothæf, starfshættir og skipulag sömuleiðis. Sam-eining marx-lenínista í höfuðatriðum lokið og einangrun "KFÍ/ML" eykst stöðugt.

Má því ljóst vera, að ákvörðun okkar um stofnun kommúnistaflokksins fyrir 1980 er í verulegri hættu"

Er ekki að finna einhverja mótsögn í þessum ummælum?

Heimshorna á milli

Hópur fasista tekinn höndum eftir fjöldamorðin í borginni Kahramanmaras.

Fasistar í Tyrklandi myrða 500 manns

Hálfgjörð borgarastyrjöld var í Kahramanmars (í Suðaustur Tyrklandi), í des. s.l.. Um 500 manns voru drepnir af félögum úr "Þjóðlega aðgerðaflokknum", MHP, og skæruliðasamtökum fasista sem berjast gegn tyrkneska þingræðinu.

Þann 22. des. voru tveir kennarar myrtir í borginni Kahramanmaras í samnefndu héraði. Þeir voru félagar í Verkamanna- og bændaflokki Tyrklands. Morðingjarnir voru þrír, allir úr fasistaflokknum MHP. Þeir voru nemendur í skólanum þar sem kennararnir störfuðu. Morðin voru framin rétt eftir sprengjuárás á kvikmyndahús sem sýndi fasíska bíómynd. Kommúnistum hafði verið kennt um sprenginguna.

Ráðist á göngu syrgjendanna.

Ganga var farin þann 23. til minningar um kennarana. Þátttakendur voru yfir 15.000. MHP félagar réðust á gönguna með 50 grímkledda menn í broddi fylkingar. Þeir voru vopnaðir vélbyssum og skutu á göngufólkið. Þátttakendur í göngunni flýðu, flestir til þeirra hverfa sem þeir bjuggu í. Þá réðust vopnaðar sveitir fasista inn í hverfin og settu eld í húsin. Síðan réðust þær

inn í hús og myrtu íbúana með vélbyssum og þnífum.

Tvö hverfi borgarinnar voru lögð í rúst. Í einu hverfanna vörðust íbúarnir með vopnum undir leiðsögn Verkamanna- og bændaflokksins.

Lögregla og sveitir úr hernum fylgdust með atburðinum en aðhöfðust ekkert.

Um 500 manns myrtir.

Innanríkisráðherrann İrfan Özalp, kom á staðinn en var lokaður inni í ráðhúsbyggingu ásamt um 500 manns.

Vegna áætlunar fasistanna um að ráðast á húsið var gerð árás á fasistana. Talið er að í þessum bardaga hafi um 500 manns látið lífið.

Heimshorna á milli

Sovétríkin olúinnflutningsríki?

Dagblöð í Kuwait, Egyptalandi og Saudi-Arabíu hafa nýlega fjallað um sovésk afskipti og útpenslustefnu í Mið-austurlöndum. Markmið sovétmanna þar er að komast í olíulindirnar á svæðinu.

Blað í Kuwait, Al Rai Amni, segir í leiðara að ýmislegt bendi til þess að Sovétríkin muni verða að flytja inn olíu eftir 1980. Þess vegna hafi þau fullan hug á olíulöndum Írans.

Við þetta má bæta að sovétmenn róa undir öllum árum í Íran. Ekki svo að skilja að þeir stjórni baráttunni þar heldur nota þeir þá aðferð að koma sínum fulltrúum inn í félög og fjöldahreyfingar þar. Það er vitað að fjöldi KGB manna (sovéska leynilögreglan) hefur verið sendur til Írans þeirra erinda.

Dagblað í Saudi-Arabíu, Al Medina, benti á að sovésk afskipti af málum ríkja í Mið-austurlöndum hefði það markmið að tryggja Sovétríkjunum

olíuna þar. Blaðið benti á að þau reyni að festa sig í sessi á sjóleiðum sem liggja um hin olíuauðugu svæði Mið-austurlanda.

Al Ahram í Kairo benti á að atburðirnir í Íran gætu opnað sovétmönnum leiðina vestur um Asíu. Fyrsta fótfeita þeirra var Angóla sem hefur gert þeim kleift að færa áhrifa svæði sitt til landanna umhverfis Rauðahafið.

Það er öllum ljóst að sovétmenn sækja allsstaðar á þar sem bandaríska heimsvalda-stefnan hopar. Sovétríkin eru hungrað risaveldi, svelt af áhrifasvæðum en Bandaríkin eru satt heimsvaldaríki sem hefur aðeins áhuga á óbreyttu ástandi vegna þess að það þýðir áframhaldandi áhrif þeirra.

Þess vegna segjum við að Sovétríkin séu hættulegra risaveldi fyrir heimsfriðinn.

Undir engum kringumstæðum getur þetta þó komið í veg fyrir baráttu gegn NATO.

Skipulögð hryðjuverk.

Allt bendir til þess að aðgerðirnar hafi verið skipulagðar af MHP og fasísku skæruliðasamtökunum og að tilgangurinn hafi verið að reyna kraf. Markmið fasistanna er að steypa þingræðis-stjórn Ecevit og koma á fasísku hernaðaralræði.

Blaðmenn sem þarna voru benda á að glæpamennirnir hafi gengið skipulega til verks og hlýtt skipunum hinna grímu kleddu.

Tíu dögum fyrir atburðina höfðu 10.000 félagar og stuðningsmenn MHP komið til borgarinnar. Þeir voru auðþekktir á slagorðunum: Niður með kommúnista og Lifi tyrkir og

múslamir. Aðgerðunum var stjórnað af MHPþingmanni frá borginni, Yusuf Özbay.

Steypið Ecevit.

Þingmaður AP, Réttlætis-flokksins, Faik Turun, áður hershöfðingi og einn leiðtoga fasísku skæruliðasamtakanna, sagði fáum dögum fyrir þessa atburði á blaðamannafundi í Adana: "Við komum til með að steypa stjórn Ecevit fyrir áramót."

Meðal lýðræðislegu aflanna var eining í mati á þessum atburðum. Koruturk forseti sagði: "Þetta er borgarastyrjöld". Ecevit forsætisráðherra sagði hægrímenn og andstæðinga lýðræðis og þingræðis bera ábyrgð á atburðunum sem hann líkti við fjölda framhald á síðu.2

Öreigar og kúgaðar þjóðir heims sameinist!

Stéttabaráttan

Útg: Kommúnistaflokkur Íslands m-l.
5. tbl. 8. árg. 30.1. 1979

STÉTTABARÁTTAN
-kemur út vikulega-
Sími: 27810.
Gíró: 27810-6.

Ábyrgðarm: Sigurður
Ingi Andrésson.

Sigurður Jón Ólafsson
Óðinsgötu 17a
101 R

Völd fjölþjóðabanka hér lendis

Eins og komið hefur fram í fréttum skuldar ríkissjóður Seðlabanka Íslands 26,4 milljarða króna. Síðan skuldar Seðlabankinn fjölþjóðabönkum offjár erlendis.

Pegar um slíkar stórskuldir er að ræða kemur upp spurning um það hver sé raunverulegur valdaaðili í þjóðfélaginu og hvort Seðlabankinn ráði ekki beint og óbeint mun meiru um ákvarðanir Alþingis en ríkisstjórnin um áhrifa-vald Seðlabankans. Og svo hvort Seðlabankinn sé ekki sökum skulda sinna erlendis háður ákvarðanatöku erlendra fjármálamanna s.s. forráðamanna Alþjóðagjaldeyrissjóðsins (IMF).

Undanfarin ár hafa komið til landsins útsendarar Alþjóðagjaldeyrissjóðsins. Tilgangur þeirra hefur verið sa að hafa áhrif á gang efnahags-

mála hér lendis. Þeir ræða við háttsetta samfélagsmálamenn og valdamikla fjármálamenn í þeim tilgangi að koma ár sinni sem best fyrir börð í landinu.

Sem dæmi um áhrif sjóðsins hér má nefna að hann er raunverulega valdamesti aðili Landsvirkjunar þó svo eigi að heita að Reykjavíkurborg og ríkið eigi stofnunina, 50% hvor.

Rétt áður en ríkisstjórnin tók ákvörðun sína um að skerða laun samkvæmt gerðum samningum 1. des. s.l. höfðu verið hér lendis fulltrúar gjaldeyrissjóðsins. Þeir lögðu fram við ísl. ráðamenn tillögur sínar um aðgerðir í efnahags- og kjaramálum á Íslandi. M.a. töluðu þeir við Svavar Gestsson viðskiptaráðherra.

Tillögur Alþjóðagjaldeyrissjóðsins hafa ekki birst opinberlega, svo ekki er hægt að bera þær saman við aðgerðir ríkisstjórnarinnar 1. des. s.l. og sjá hvort þær eru tengsl á milli. Þ.e. hvort tillögur hinna erlendu fjárlögsmanna höfðu einhver áhrif á ákvarðanatöku Alþingis.

Viðskiptaráðherra lofaði því í útvarpsþættinum Beinni línu, að hann skyldi gera allt sem í hans valdi stæði til þess að tillögurnar yrðu birtar. Enn hefur hann ekki stað- ið við loforð sitt eða það skyldi þó aldrei vera að hann hafi ekki vald til að láta birta tillögur þeirra.

Frá útifundi BSRB og ASÍ á Lækjartorgi fyrir dag verkfallsins sem haldið var 1. og 2. mars sl. Þá mótmælti fjöldi launafólks því að samningsréttur þeirra skyldi að engu gerður með lagaboði.

Samningunum í gildi - vex fylgi

Pegar verkalyðshreyfingin sameinaðist um allt land til baráttu gegn kjararáðslögum ríkisvaldsins og fyrir kröfunni um samningana í gildi, stóðu Einingarsamtök kommúnista (EIKml) ein launþegaflokkka gegn baráttunni. Gengu félagar samtakanna sumir það langt að vinna í tveggja daga allsherjarverkfallinu sem skall á í mótmælaskyni 1. og 2. mars s.l.

Þá varaði Kommúnistaflokkurinn EIKml við þessari röngu og skaðlegu pólitísku stefnu samtakanna. Hann benti á að baráttan fyrir samningunum í gildi væri pólitísk barátta til varnar samningsrétti launafólks. Árásir á samningsréttinn táknuðu skert lýðréttindi. Þessi barátta

hefði því ekki einungis mikilvægt gildi sem fagleg barátta heldur sérstaklega sem pólitísk. Kommúnistaflokkurinn benti einnig á það að uppkæpt verkalyðsförystan sem þá stóð fyrir baráttunni um samningana í gildi, myndi svíkja. Einnig Alþýðubandalagið og Alþýðuflokkurinn.

Jafnhliða því að taka fullan þátt í baráttunni benti Kommúnistaflokkurinn á að þeir kjarasamningar sem verið væri að verja væru langt frá því að launafólk gæti lifað af 40 stunda vinnuviku. Og þeir samningar væru gerðir með makki verkalyðsförystunnar við atvinnurekendur.

Kjarakrafa EIKml á þessum tíma var og er enn "100 þús. kr. mánaðarlaun samkvæmt

vísitölu framfærslukostnaðar 1. des. 1976".

EIKml hafa nú að hluta til gert upp við fagfélagsstefnu (ökonomisma) sína með því að hafa nú tekið upp baráttu fyrir samningunum í gildi og viðurkenna að "afstaða samtakanna á sínum tíma hafi verið röng og skaðleg" Vbl. 2. tbl. 23. jan.-6. feb. 1979.

En EIKml hefur þó ekki enn tekið upp baráttu fyrir lífvænlegum launum fyrir 40 stunda vinnuviku né skilja mikilvægi baráttunnar fyrir lýðræði innan verkalyðshreyfingarinnar.

Kommúnistaflokkurinn fagnar afstöðubreytingu EIKml og býður samtökin velkomin til baráttunnar gegn afskiptum ríkisvaldsins af kjarasamningum.

Frumvarp um húsaleigu

Í síðustu Stéttabaráttu var minnst á að drög að lögum um húsaleigu lægu nú fyrir. Nauðsynlegt er að leigjendur sýni hug sinn til þessara laga nú meðan þau eru í myndun, ekki má búast við of miklu af hinum háttvirtu alþingismönnum. Leigjendur geta ekki treyst á neitt nema sinn eigin samtakamátt. Með samtakamættinum verður að sýna það afl sem liggur á bak við þær réttlætiskröfur sem tryggja þarf í lögum. Einnig þarf að tryggja að lögin verði meira en pappírsplass.

Hér á eftir birtist hluti af frumvarpsdrögunum. Þar er fjallað um samningsgeðina.

4. gr.

Leigumála um húsnæði skal gera skriflegan. Félagsmálaráðuneytið skal láta gera sérstök eyðublöð fyrir leigumála um íbúðarhúsnæði. Eyðublöðin skulu liggja frammi, almenningi til afnota, á skrifstofum sveitarfélaga,

hjá samtökum leigutaka og leigusala, og annars staðar þar sem ástæða þykir til. Ráðuneytið getur ákveðið hæfilegt endurgjald fyrir eyðublöðin sem dreifingaraðila er skylt að innheimta.

8. gr.

Leigutaki íbúðarhúsnæðis samkvæmt tímabundnum leigusamningi skal að leigutíma loknum hafa forleigurétt að hinu leigða húsnæði. Leigumálinn framlengist þá í jafn langan tíma og hinn upphaflegi samningur gildi, en þó ekki lengur en í eitt ár hverju sinni. Leigusali getur þó valið milli þess hvort gerður skuli nýr tímabundinn samningur eða hinn tímabundni samningur breytist í ótímabundinn samning, sem lýtur almennum reglum laga þessara m.a. um upp sögn. Skilmálar framlengds leigumála skulu vera hinir sömu og í hinum upphaflega leigumála að öðru leyti, m.a. um fjárhæð húsaleigu, nema að því leyti sem leiðir af leyflegum breytingum á húsaleig-

unni samkvæmt samningi aðila eða lögum.

Líta skal á upphaflega umsaminn leigutíma og framlengingu hans skv. forleigurétti sem samfelldan leigutíma og meta réttindi og skyldur leigusala og leigutaka eftir því m.á. að því er lýtur að fyrirframgreiðslu skv. 2 mgr. 51. gr.

Forleigurétturinn fellur niður ef leigusali lætur íbúðarhúsnæðið í té til afnota til a.m.k. eins árs, skyldmenni í beinni línu, kjörbörnum eða fósturbörnum og systkinum sínum og börnum þeirra, eða tekur húsnæðið til afnota fyrir sjálfan sig. Sama gildir ef leigusali selur hið leigða húsnæði.

Forleiguréttur leigutaka skv. 1. mgr. gildir ekki ef hið leigða íbúðarhúsnæði er í sama húsi og leigusali býr í sjálfur.

Eins og sjá má er ýmislegt að athuga við þetta frumvarp. framhald á síðu 2.

Námstarf á vegum Kommúnistaflokksins

Nú er að hefjast nýr náms- hringur á vegum Kommúnistaflokksins. Í hringnum verða lesin og rædd helstu grundvallarrit marxismans-lenínismans, t.d. Kommúnistá- ávarpið, kaflar úr hagfræði eftir Marx, úr "Ríki og bylting" eftir Lenín, "Díalektísk og söguleg efnishyggja" eftir Stalín og einnig stutt ritgerð eftir Maó Tse-tung. Eins og sést á þessu er farið í frum-

kvöðlana og markmið náms- hringins er fyrst og fremst að gefa innsýn í kenningar þeirra og hvernig þeim er og verður beitt í starfi.

Fundirnir eru vikulega, sá fyrsti í næstu viku. Þeir sem hafa áhuga á að taka þátt eru beðnir að hafa samband við bókabúðina Rauðu Stjórnuna, Lindargötu 15, sími 27810, opið virka daga milli kl 16:00 og 18:00.

